

– громадяни отримують фінансову допомогу.

Дезінформація щодо Covid-19 в соціальних мережах поширювалась користувачами та ставала вірусною. Головними механізмами протидії фейкам були алгоритми соціальних мереж, налаштовані на перевірку та заборону контенту, та підвищення рівня медіаграмотності користувачів, які повинні критично ставитись до джерел та інформаційних повідомлень.

Список використаної літератури:

1. Правда: Як будують фейки у соцмережах. *По той бік пандемії*. Електронний ресурс: <https://coronafakes.com/truth/pravda-yak-buduiut-feyky-u-sotsmerezkh/>
2. Infodemic Management. *World Health Organization*. Електронний ресурс: <https://www.who.int/teams/risk-communication/infodemic-management>

Ключові слова: алгоритм соціальних мереж, вірусне відео, дезінформація, інфодемія, медіаграмотність, розвінчання міфів, соціальні мережі, фейк.

Ключевые слова: алгоритм социальных сетей, вирусное видео, дезинформация, инфодемия, медиаграмотность, развенчание мифов, социальные сети, фейк.

Key words: algorithm of social measures, disinformation, fake, information, media literacy, social measures, destruction of, viral video.

БАРАБАНОВА НАТАЛІЯ РОСТИСЛАВІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри журналістики, кандидат педагогічних наук, доцент*

ГРУШЕВСЬКА ЮЛІЯ АНДРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри журналістики, кандидат філологічних наук, доцент*

МЕТОДИКА СТВОРЕННЯ ТЕСТІВ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

Стратегія тестування сьогодні – це не лише підбір питань з перевірки знань змісту дисципліни. Це «план проведення робіт по тестуванню системи або її модуля, що враховує специфіку функціональності і залежності від інших компонентів системи, визначення типів тестів, які потрібно виконувати, опис необхідних підходів з точки зору цілей тестування і так далі» [3].

Роль тестування як основного методу контролю знань постійно зростає в українських закладах вищої освіти, особливо на гуманітарних факультетах [4].

Навчальний потенціал тестових завдань є характерним для проведення поточного контролю на практичних заняттях.

Контролюючі завдання застосовуються педагогами після певного циклу занять з метою діагностики рівня підготовленості. Велика частина завдань може використовуватися як для навчання, так і для контролю.

Як правило, поширене серед викладачів тлумачення поняття «тест» пов'язане із спрощеним варіантом його визначення як «вибору однієї відповіді з декількох запропонованих до питання» [1]. Традиційним тестом є стандартизований метод діагностики рівня знань і умінь студентів. Це, наприклад, такі завдання, як:

вставте пропущене; підкресліть правильне; виключіть зайве; виберіть із запропонованих варіантів тощо.

Оптимальним, на наш погляд, можна вважати тест, що має порівняно невелику кількість завдань, але який дає можливість глибокого зондування знань і умінь. Виходячи з цього, при складанні тестів слід відбирати оптимальну кількість завдань, яка дозволяє відносно точно визначити рівень сформованості знань.

Розглядаємо певні принципи тестування студентів з гуманітарних дисциплін, що передбачає певний зміст і алгоритм подання питань і завдань.

Завдання в тестах нами були розташовані за принципом зростаючої трудності. Трудність завдання визначається на основі передбачуваного числа і характеру розумових операцій, необхідних для успішного виконання завдань. Перехід до виконання завдань кожного подальшого етапу можливий лише за умови усвідомленого виконання завдань попереднього етапу.

Для організації тестування у ході модульних контролів нами було розроблено наступну (уточнену) шкалу рівнів знань студентів:

- рівень 1 – упізнання вивчених базових понять, категорій, принципів тощо;
- рівень 2 – відтворення вивчених базових понять, категорій, принципів тощо;
- рівень 3 – уміння узагальнювати, обґрунтовувати, аргументувати, переконувати тощо;
- рівень 4 – створення продукту творчої діяльності на рівні навчально-професійної компетенції, відповідної до «освітньо-професійних стандартів».

Для того, щоб оптимізувати перелік завдань при створенні конкретного тесту, необхідно враховувати загальні принципи їх розробки.

Ми приймаємо варіант розробки, запропонований В. С. Аванесовим, проте із урахуванням професійного напрямку навчання і змістовно-смыслових характеристик дисципліни, яка вивчається.

Перший принцип розробки змісту тесту – відповідність змісту тесту цілям тестування. Відповідно до змісту «Теорії комунікації» це, наприклад, завдання на перевірку умінь назвати, уточнити, охарактеризувати і так далі наведені визначення вивчених на заняттях понять.

Другий принцип – визначення значущості знань, які перевіряються, у загальній системі знань, що перевіряються. Це передбачає наступність в розробці кожного нового етапу контролю знань.

Третій принцип – взаємозв'язок змісту і форми. Прості завдання, що передбачають однозначні відповіді, не слід описувати складними мовленнєвими конструкціями.

Четвертий принцип – змістовна правильність тестових завдань. Викладач має скласти завдання так, щоб уникнути двозначності формулювань, що ускладнює реактивні дії студента.

П'ятий принцип – репрезентативність змісту навчальної дисципліни у змісті тесту. При розробці тесту звертається увага на повноту і достатність кількості завдань для аргументованого висновку про знання з конкретної дисципліни.

Шостий принцип – відповідність змісту тесту рівню сучасного стану науки. У матеріалах для самостійної роботи студентів з вивчення «Теорії комунікації» ми пропонуємо набір навчальних посібників, що регулярно оновлюються, статей, інтернет-ресурсів для як найповнішого осмислення сучасного стану цієї науки.

Сьомий принцип – комплексність і збалансованість змісту тесту. Тест, розроблений для підсумкового контролю знань, не може складатися із матеріалів лише однієї теми, навіть якщо ця тема є найбільш ключовою у навчальній дисципліні.

Восьмий принцип – системність змісту. Це означає формулювання такого змісту тестових завдань, який відповідав би вимогам системності при перевірці знань. Така системність пов'язана із визначеними в програмі і методичних матеріалах інформаційними блоками, пов'язаними з модулями змісту. Якщо студент не продемонстрував рівень сформованості знань і умінь із завдань до першого інформаційного блоку дисципліни, немає сенсу переходити до другого, оскільки у цьому випадку не буде відстежено наступність і повнота його знань.

Дев'ятий принцип – варіативність змісту. Після першого використання тесту його зміст стає відомим студентам. І якщо є умови для передачі інформації про зміст завдань товаришам, то це майже завжди робиться. У зв'язку з цим викладачі повинні мати в своєму розпорядженні надлишковий набір тестових завдань різного рівня і змінювати їх набір для кожного нового контролю знань.

Оскільки реалізація будь-яких методичних положень в завданнях пов'язана, перш за все, з мовленнєвими педагогічними вміннями складання тестів, нами активно використовується модель ускладнення і узагальнення способів викладу предметного змісту, запропонована Н. Р. Барабановою у підручнику «Основи теорії комунікації» [2, с. 229].

Для забезпечення надійності і валідності тестів ми у кожному з них витримуємо принцип зростаючої трудності від завдання до завдання, принцип відповідності завдань вивченому матеріалу, принцип розробки змісту з урахуванням всіх рівнів знань, незалежно від матеріалу, що вивчається.

Варіанти тестових завдань для перевірки знань, умінь та навиків студентів при вивченні гуманітарних дисциплін

Перший рівень
 Виберіть правильний варіант.
 Виключіть неправильний варіант.
 Підкресліть необхідне.
 Назвіть поняття. (у письмовій формі)
 Другий рівень
 Сформулюйте визначення поняття.
 Перелічіть.
 Погодьтеся (або спростуйте).
 Уточніть найбільш правильний варіант. (у письмовій формі)
 Третій рівень
 Класифікуйте.
 Охарактеризуйте.
 Порівняйте.
 Аргументуйте вибір.
 Обґрунтуйте.
 Узагальніть запропоновані дані й зробіть висновок. Поясніть ваш вибір.
 Визначте головну думку.
 Доведіть істинність/помилковість думки.
 Наведіть конкретний приклад.
 Переконайте в правоті власних думок. (в усній або письмовій формі)
 Четвертий рівень
 Створіть.
 Оптимізуйте інформацію у власній інтерпретації.
 Опишіть. (в усній або письмовій формі)
 Щоб забезпечити адекватне сприйняття змістовно-сислової і формальної структури тестів, необхідно при їх створенні дотримуватися певних вимог, інваріантних до рівня знань, що перевіряються, і предметного змісту дисципліни. Основні з цих вимог відомі. Це мовна/мовленнєва правильність змісту; логічна форма вислову; можлива стислість формулювань завдань; правильність розташування елементів завдання; розробленість правил оцінки відповідей; подібність інструкції для всіх тих, хто проходить тестування; адекватність інструкції формі і змісту завдання. До цього переліку можна додати те, що завдання четвертого рівня обов'язково повинні містити установки на формування/розвиток комунікативно-мовленнєвої компетентності студентів.

Список використаної літератури:

1. Аванесов В. С. Определение качества знаний школьников с помощью тестов. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.botik.ru/~murs/> – Назва з екрана.
2. Основы теории коммуникации: учебник [Текст] / Под ред. М. А. Василика. – М. : Гардарики, 2003. – С. 229–231.

3. Панков А. Болонский процесс в Украине: proetcontra. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.Software-Testing.Ru> – Назва з екрана.
4. Панкратов В. Стратегия в тестировании. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.Software-Testing.Ru> – Назва з екрана.

Ключові слова: рівень знань, діагностика рівня знань, навчальні тести, методика тестування.

Ключевые слова: уровень знаний, диагностика уровня знаний, учебные тесты, методика тестирования.

Key words: level of knowledge, diagnostics of the level of knowledge, educational tests, testing methodology.

ЧУБУК ОЛЕГ ЛЕОНТІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри журналістики*

ПАНДЕМІЯ COVID-19 І ПРАКТИЧНІ МЕДІАЗАХОДИ: ТЕНДЕНЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ (НА ПРИКЛАДІ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ЗВ'ЯЗКІВ ЗІ ЗМІ ОДЕСЬКОЇ ОБЛ.)

Актуальність даної теми обумовлена необхідністю релевантних дій організацій, їхніх PR-структур по відношенню до процесів, які відбуваються в інформаційному просторі внаслідок пандемії коронавірусу, яка має місце вже більше року практично в усьому світі.

Наше дослідження має на меті з'ясувати фактичний стан роботи PR-структур, насамперед пресслужб (прес-груп, відділів по зв'язках з пресою, пресцентрів і т. п., як частини PR) в напрямку практичної взаємодії із засобами масової комунікації, а саме проведення медіа-заходів. Для цього нам необхідно із застосуванням аналітичного методу визначити ті чи інші тенденції, виявити закономірності, дійти певних висновків, спробувати окреслити перелік першочергових заходів і дій, які мають вчинити організації і пресслужби по завершенні пандемії.

Практичні заходи (в теорії PR і роботи пресслужб їх ще називають організаційні заходи пресслужб, медіа-заходи тощо), як-то прес-конференції, брифінги, прес-тури (журналістські пули), інтерв'ю для представників ЗМІ, прес-ланчі, зустрічі із журналістами є – поряд із так би мовити суто інформаційною діяльністю (прес-релізи, підготовка статей, прес-пакети, інша інформаційна продукція для медіа) – ефективним і дієвим каналом комунікації із реципієнтом (аудиторією). Донесення меседжів організації через телебачення, радіо, пресу, соціальні медіа, а не завдяки прес-релізам, викликає у читача (глядача) більше довіри, оскільки «в руках журналістів» вони вже можуть не виглядати як пропаганда чи то, скажімо, реклама, просування, піклування про власний імідж організації чи її керівника, і таке інше. Практично будь-який медіа-захід має на меті залучити ширше коло представників ЗМІ,